

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 43/22
Люксембург, 8 март 2022 г.

Решение по дело C-205/20
Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Директен ефект)

Командиrowане на работници: националният съд трябва да гарантира, че санкциите за нарушение на административни задължения са пропорционални

*Националният съд може да приложи национален санкционен режим, който е в
противоречие с Директивата относно командироването на работници, стига да
гарантира пропорционалността на санкциите*

Дружеството CONVOI s.r.o., установено в Словакия и представлявано от NE, командирова работници в дружество, установено във Фюрстенфелд (Австрия). С решение, прието през юни 2018 г., въз основа на констатациите, направени при извършена няколко месеца по-рано проверка, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (административен орган на окръг Хартберг-Фюрстенфелд, Австрия) налага на NE глоба в размер от 54 000 EUR поради неспазване на определен брой предвидени в австрийското трудовоуправно законодателство задължения, свързани по-специално със съхраняването и предоставянето на документация за трудовите възнаграждения и социалноосигурителни документи. NE обжалва това решение пред запитващата юрисдикция, Landesverwaltungsgericht Steiermark (Областен административен съд Щирия, Австрия).

През октомври 2018 г. тази юрисдикция отправя преюдициално запитване до Съда, като иска да установи дали санкции като предвидените в разглежданата австрийска правна уредба са в съответствие с правото на Съюза, и по-специално с принципа на пропорционалност, предвиден по-конкретно в член 20 от Директива 2014/67¹. В определение от 19 декември 2019 г., Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld², Съдът констатира непропорционалността на съчетанието от различни характеристики на австрийския режим за санкциите, налагани в случай на нарушение на главно административноправни задължения за съхраняване на документи във връзка с командироването на работници.

Като отбелязва, че след постановяването на това определение националният законодател не е изменил разглежданата правна уредба, и като се има предвид разрешението, възприето от Съда в решение от 4 октомври 2018 г., Link Logistik N&N³, запитващата юрисдикция решава да отправи запитване до Съда дали и евентуално в каква степен тази правна уредба може да бъде оставена без приложение. Всъщност в решение от 4 октомври

¹ Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) (ОВ L 159, 2014 г., стр. 11).

² Определение от 19 декември 2019 г., Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, [C-645/18](#). В това определение Съдът приема по-конкретно че член 20 от Директива 2014/67, който изисква предвидените в него санкции да са пропорционални, не допуска национална правна уредба, която предвижда, че при неспазване на трудовоуправните задължения за декларирането на работниците и запазването на документацията относно трудовото възнаграждение се налага глоба или имуществена санкция във висок размер, която не може да е в по-нисък размер от предварително определена сума, дължи се кумулативно за всеки засегнат работник, без да е установена максимална горна граница, и към която се прибавят и съдебните разноски в размер на 20 % от размера на наложените глоби или имуществени санкции при отхвърляне на подадената по съдебен ред жалба срещу наказателното постановление.

³ Решение от 4 октомври 2018 г., Link Logistik N&N, [C-384/17](#).

2018 г., Link Logistik N&N, Съдът е приел, че разпоредба от правото на Съюза, сходна с член 20 от Директива 2014/67⁴, няма директен ефект.

В решението си Съдът, голям състав, се произнася, от една страна, по въпроса дали изискването за пропорционалност на санкциите има директен ефект. От друга страна, той уточнява обхвата на задълженията на национален съд, сезиран със спор, по който трябва да приложи националните норми, предвиждащи налагане на непропорционални санкции.

Съображения на Съда

На първо място, Съдът постановява, че член 20 от Директива 2014/67, доколкото изисква предвидените в него санкции да са пропорционални, има директен ефект и поради това частноправните субекти могат да се позовават на него пред националните съдилища в спорове с държава членка, която го е транспонирала неправилно. Най-напред, за да приеме, че предвиденото в посочената разпоредба изискване за пропорционалност на санкциите е безусловно, Съдът отбелязва, че в текста на разпоредбата това изискване е формулирано като абсолютно. Освен това забраната за приемане на непропорционални санкции, която е последица от посоченото изискване, не налага приемането на какъвто и да било акт на институциите на Съюза и разглежданата разпоредба не предоставя на държавите членки възможност да поставят условия относно или да ограничават обхвата на тази забрана. В това отношение обстоятелството, че член 20 от тази директива трябва да бъде транспониран, не поставя под въпрос безусловния характер на предвиденото в този член изискване за пропорционалност на санкциите. На следващо място, за да заключи, че предвиденото в член 20 от Директива 2014/67 изискване за пропорционалност на санкциите е достатъчно точно, Съдът констатира, че свободата на преценка, която тази разпоредба предоставя на държавите членки при определяне на санкционния режим, приложим в случай на нарушение на националните разпоредби, приети по силата на тази директива, е ограничена от забраната за предвиждане на непропорционални санкции, формулирана общо и недвусмислено. Съответно наличието на такава свобода на преценката не изключва възможността за упражняване на съдебен контрол върху начина, по който е транспонирана тази разпоредба.

На второ място, Съдът посочва, че принципът на предимство на правото на Съюза задължава националните органи да оставят без приложение национална правна уредба, част от която е в противоречие с изискването за пропорционалност на санкциите, предвидено в член 20 от Директива 2014/67, само доколкото това е необходимо, за да се позволи налагането на пропорционални санкции. Съдът припомня, че макар национална правна уредба като разглежданата в главното производство да е подходяща за постигането на преследваните легитимни цели, тя надхвърля границите на необходимото за постигането на тези цели поради съчетанието от различните ѝ характеристики⁵. Взети поотделно обаче, тези характеристики не нарушават непременно това изискване. Ето защо, за да осигури пълната ефективност на изискването за пропорционалност на санкциите, предвидено в член 20 от Директива 2014/67, националният съд, сезиран с жалба срещу санкция като разглежданата в главното производство, трябва да остави без приложение частта от националната правна уредба, от която следва непропорционалният характер на санкциите, така че да се стигне до налагане на пропорционални санкции, които същевременно да са ефективни и възпиращи. Не би могло да се счита, че с налагането в случая на по-лека санкция спрямо предвидената в приложимата национална правна уредба ще бъдат нарушени принципите на правна сигурност, на законност на престъплението и наказанието, както и на забраната за прилагане на наказателния закон с обратна сила, защото така

⁴ В решение от 4 октомври 2018 г., Link Logistik N&N, [C-384/17](#), Съдът се произнася по член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури (ОВ L 187, 1999 г., стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 7, стр. 88), изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. (ОВ L 269, 2011 г., стр. 1). Тази разпоредба също предвижда изискване за пропорционалност на санкциите, налагани в случай на нарушения на националните разпоредби, приети в изпълнение на Директива 1999/62.

⁵ Определение от 19 декември 2019 г., Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, [C-645/18](#).

приетата санкция е наложена в приложение на посочената правна уредба. Освен това, след като предвиденото в член 20 от Директива 2014/67 изискване за пропорционалност води до ограничаване на санкциите, с което трябва да се съобразяват всички национални органи, натоварени да прилагат това изискване в рамките на правомощията си, като същевременно позволява на тези органи да налагат различни санкции в зависимост от тежестта на нарушението въз основа на приложимата национална правна уредба, не може да се приеме, че подобно изискване нарушава принципа на равно третиране.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293